Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1547
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

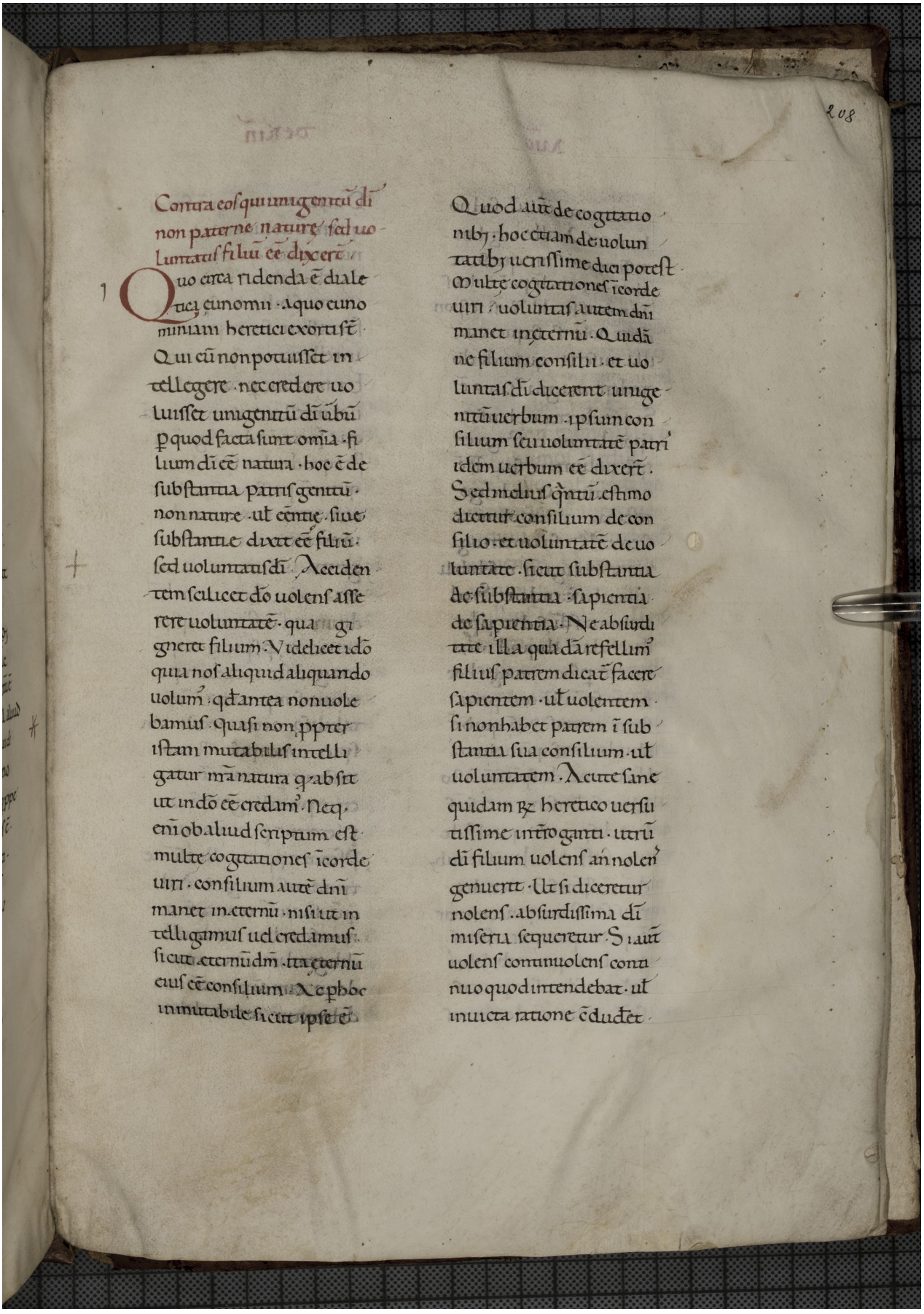

208

Contra eos qui unigenitū dī non paterne naturę sed uoluntatis filiū ee dicerent

Quo circa ridenda ē dialectici eunomii aquo eunomiana heretici exorti sūt. Qui cū non potuisset intellegere nec credere uoluisset unigenitū dī ubū p quod facta sunt oīa filium dī ee naturā hoc ē de substantia patris genitū non nature ut ceteræ siue substantiæ dicat ee filiū sed uoluntatis dī. Accidentem scilicet dō uolens asserere uoluntatē qua generet filium. Videlicet idō quia nos aliquid aliquando uolum. qđ antea nonuolebamus. Quasi non ppter istam mutabilis intelligatur mā natura q absit ut in dō ee credam. Neq; enī ob aliud scriptum est multæ cogitationes īcordes uiri. consilium autē dñi manet in æternū. nisi ut intelligamus uel credamus sicut æternū dm. ita æternū eius ee consilium. Ac ppter hoc immutabile sicut ipse ē.

Quod autē de cogitationibj. hoc etiam de uoluntatibj uerissime dici potest. Multæ cogitationes īcordes uiri. uoluntas autem dñi manet in æternū. Quidā ne filium consilii. et uoluntatis dī dicerent unigenitū uerbum. ipsum consilium seu uoluntatē patris idem uerbum ee dixerit. Sed melius ḡnitū est mo dicetur consilium de consilio. et uoluntatē de uoluntate. sicut substantia de substantia. sapientia de sapientia. Ne absurdi tate illa qua dā refellum filius patrem dicat facere sapientem. ut uolentem si non habet patrem ī substantia sua consilium. ut uoluntatem. Accipe sane quidam hereticoe uersutissime intō ḡnitū. utrū dī filium uolens an nolens genuerit. Ut si diceretur nolens. absurdissima dī miseria sequeretur. Si autē uolens comnuolens contra uo quod intendebat. ut inuicta ratione ē ductet